ते धर्म्मचारिणो नित्यं भविष्यन्ति समाहिताः। ब्रह्मणं प्रतिलप्स्यन्ति ततो भूयः स्वकर्म्मभिः।
ततश्च योगं प्राप्स्यन्ति पूर्व्वजातिकृतं पुनः। भूयः सिद्धिमनुप्राप्ताः स्थानं प्राप्स्यन्ति शाश्वतं। १०२०
एवं धर्म्मे च ते बुद्धिर्भविष्यति पुनः पुनः। योगधर्म्मे च निरतः प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमां।
योगो हि दुर्लभो नित्यमल्पप्रज्ञैः कदाचन। लब्धोऽपि नाशयन्त्येनं व्यसनैः कटुतामिताः।
अधर्म्मेष्वेव वर्त्तन्ते अर्द्दयन्ते गुरूनपि। याचन्ते न तथाच्यानि रक्षन्ति शरणागतान्।
नावजानन्ति कृपणान्माद्यन्ते न धनोल्बणाः। युक्ताहारविहाराश्च युक्तचेष्टाः स्वकर्म्मसु।
ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च ननष्टानुगवर्षिणः। नोपभोगरता नित्यं न मांसमधुभक्षणाः। १०२५
न कामपरमा नित्यं न विप्रोत्सादिनस्तथा। नानार्थसंकथासक्ता नालस्योपहतास्तथा।
नात्यन्तमानसंसक्ता गोष्ठीष्वनिरतास्तथा। प्राप्नुवन्ति नरा योगं योगो हि दुर्लभो भुवि।
प्रशान्ताश्च जितक्रोधा मानाहङ्कारवर्ज्जिताः। कल्याणभाजनं ये तु ते भवन्ति यतव्रताः।
एवंविधास्तु ते तात ब्राह्मणा ह्यभवंस्तदा। स्मरन्ति ह्यात्मनो दोषं प्रमादं कृतमेव तु।
ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च शान्ते वर्त्मनि संस्थिताः। शान्तिन्ते परमामाशु लभन्ते नात्र संशयः। १०३०
तस्मात्त्वमपि धर्म्मज्ञ योगधर्म्मपरो भव। योगधर्म्मे च निरतः प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमां।
योगधर्म्माद्धि धर्म्मज्ञ न धर्म्मोऽस्ति विशेषवान्। वरिष्ठः सर्व्वधर्म्माणां तं समाचर भार्गव।
कालस्य परिमाणेन लब्धाहारो जितेन्द्रियः। तत्परः प्रयतः श्राद्धो योगधर्म्ममवाप्स्यसि।
इत्युक्त्वा भगवान् देवस्तत्रैवान्तरधीयत। अष्टादशैव वर्षाणि त्वेकाहमिव मेऽभवत्।
उपासतस्तं देवेशं वर्षाण्यष्टादशैव मे। प्रसादात्तस्य देवस्य न ग्लानिरभवत्तदा। १०३५
न क्षुत्पिपासे कालं वा प्रत्यजानं तदा ऽनघ। पश्चाच्छिष्यसकाशात्तु कालः संविदितो मया।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्व्वणि पितृकल्पे ऊनविंशोऽध्यायः॥ १९॥
॥ मार्कण्डेय उवाच॥ तस्मिन्नन्तर्हिते देवे वचनात्तस्य वै विभोः। चक्षुर्दिव्यं सविज्ञानं प्रादुरासीत्तदा मम।
ततोऽहं तानपश्यं वै ब्राह्मणान् कौशिकात्मजान्। आपगेय कुरुक्षेत्रे यानुवाच विभुर्मम।
ब्रह्मदत्तो ऽभवद्राजा यस्तेषां सप्तमो द्विजः। पितृवर्त्तीति विख्यातो नाम्ना शीलेन कर्म्मणा।
शुकस्य कन्या कृत्वी तं जनयामास पार्थिवं। अणुहात् पार्थिवश्रेष्ठात् काम्पिल्ये नगरोत्तमे। १०४०
॥ भीष्म उवाच॥ यथोवाच महाभागो मार्कण्डेयो महातपाः। तस्य वंशमहं राजन् कीर्त्तयिष्यामि तच्छृणु।
॥ युधिष्ठिर उवाच॥ अणुहः कस्य वै पुत्रः कस्मिन् काले बभूव ह। राजा धर्म्मभृतां श्रेष्ठो यस्य पुत्रो महायशाः।
ब्रह्मदत्तो नरपतिः किंवीर्य्यः स बभूव ह। कथञ्च सप्तमस्तेषां स बभूव नराधिपः।
न ह्यल्पवीर्य्याय शुको भगवान् लोकपूजितः। कन्यां प्रदद्याद्योगात्मा कृत्वीं कीर्त्तिमतीं प्रभुः।
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण महाद्युते। ब्रह्मदत्तस्य चरितं तद्भवान् वक्तुमर्हति। १०४५
यथा च वर्त्तमानास्ते संसारेषु द्विजातयः। मार्कण्डेयेन कथितास्तद्भवान् प्रब्रवीतु मे।
॥ भीष्म उवाच॥ प्रतीपस्य तु राजर्षेस्तुल्यकालो नराधिपः। पितामहस्य मे राजन् बभूवेति मया श्रुतं।